

[Formanden.]

Efter reglerne i forretningsordenens § 19 skal forhandlingen finde sted senest 3 mødedage efter, at formanden har modtaget begæringen om forhandling.

Efter henstilling foreslår jeg imidlertid, at fristen i det foreliggende tilfælde fraviges, så at forhandlingen først finder sted på et senere tidspunkt.

Dersom ingen gør indsigelse, betragter jeg tingets samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om skattefrie afskrivninger m. v. samt forslag til lov om ændring i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Som jeg for nylig har haft lejlighed til at nævne i det høje ting, finder regeringen ikke for tiden anledning til at foreslå generelle ændringer i de afskrivningsregler, der findes i loven om skattefrie afskrivninger. Derimod har man ment, at der er et behov for ændringer på nogle specielle områder. Det drejer sig om områder, hvor de skattepligtiges udnyttelse af de gældende regler i afskrivningsloven har taget en retning og et omfang, som sikkert ligger uden for, hvad man kunne forudsætte, da afskrivningsloven blev givet.

Da man gennemførte afskrivningslovens ret frie afskrivningssystem, var begrundelsen først og fremmest den, at man så en samfundsmæssig interesse i, at erhvervslivet fortsatte sine investeringer i et omfang og et tempo, som kunne bidrage til en produktivitetstigning i de kommende år og dermed til en stigning i levestandarden. Der er for mig heller ingen tvivl om, at det har bidraget væsentligt til en sådan udvikling, at erhvervslivets investeringer har kunnet gennemføres i, hvad jeg vil kalde et skattemæssigt gunstigt klima.

Imidlertid er forholdet det, at lovens af-

skrivningsregler ikke skelner mellem de mere eller mindre ønskelige investeringer.

Det er mit indtryk, at dette forhold i et vist omfang har foranlediget en del erhvervsdrivende til at foretage nyanskaffelser eller fremskynde udskiftninger af driftsmidler, der mindre er begrundet i, hvad der ret beset er et sundt økonomisk behov for i deres virksomheder, end i et — ofte noget kortsynet — ønske om at få noget at skrive af på i næste års selvangivelse.

I hvert fald indtil videre er jeg tilbøjelig til at tro, at der er en ret snæver grænse for, hvor langt man ved hjælp af skattelovgivningen kan komme i retning af at skelne mellem ønskelige og mindre ønskelige investeringer. I forslaget om ændring af afskrivningsloven har man derfor begrænset sig til to områder, hvor man har fundet det nogenlunde overkommeligt at udskille en gruppe investeringer og udforme særlige afskrivningsregler for dem.

Det drejer sig dels om en skærpelse af afskrivningsreglerne for visse automobiler, dels om en skærpelse af reglerne om afskrivning på ældre driftsbygninger, når de skifter ejer.

Regeringen har fundet det naturligt, at afskrivningsloven ændres, således at tilskyndelsen til at investere i visse automobiler bliver noget mindre. For så vidt angår automobiler, som ejeren udelukkende anvender erhvervsmæssigt, findes reglerne i forslaget til ny § 6 A i afskrivningsloven. Man har her foreslået en begrænset adgang til afskrivning på forskellige personbiler, herunder også udlejningsbiler, hyrevogne og skolevogne, samt last- og vareautomobiler, der er berigtiget med halv omsætningsafgift — det er de last- og varebiler, der kører på de såkaldte „papegøjeplader“. Der foreslås således ikke begrænsning af afskrivningen på omnibusser og lastbiler, der er indregistreret på sædvanlig vis.

Den foreslåede bestemmelse i § 6 A omfatter også automobiler, der er indregistreret til privat personbefordring. Det kan måske umiddelbart forekomme lidt mærkeligt, at